

**Leden 2019: Za mladé lidi, aby si zamilovali
Krista a zůstali mu věrní**

Únor 2019: Za nevléčitelně nemocné a umírající

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Loni jsem se v lednovém dopise zamýšlel nad významem „osmičkových“ roků pro naši zemi. I tento rok je jubilejní. Kromě různých negativních výročí je to letos třicet let od svatořečení Anežky Přemyslovny a konec časů „na věčné časy“. Sice občas zaznívají teorie o připravenosti listopadových událostí, dohodách mocných a podobně, ale i kdyby tomu tak bylo, trápit nás to nemusí. Proč? Protože by to nic neměnilo na faktu, že je to sám Bůh, kdo řídí běh světa. A klidně k tomu používá i ty, kteří ho neznají nebo dokonce proti němu bojují. Kolik je takových příkladů v Písmu svatém i v dějinách Církve! Dodnes ve mně rezonují vzpomínky na revoluční dny. Nezanedbatelnou roli při nich hrála i odvaha a nadšení mladých, oproti šedesátému osmému nerozehnaná tanky a nezašlapaná normalizací. Dnes mají mladí lidé ve srovnání se situací před třiceti lety nevídané možnosti. Jak jich využívají? Jak kdo, pomyslné nůžky jsou velmi rozevřeny. Totéž platí o hodnotovém světě a vztahu k víře. Z toho ale vyplývá, že nemusíme propadat skepsi, když někdy vidíme mravní úpadek nebo „náboženský analfabetismus“. Jsou totiž mezi námi i mladí, kteří nad smyslem života přemýšlí, touží jít do hloubky nebo dokonce mají vztah k Bohu.

V lednu prosíme právě za mladé lidi. Zvláště za jejich osobní vztah ke Kristu. Ať si ho skutečně zamilují! A ať tato láska není jen jakýmsi mladistvým záchráněním ideálů, které pak trní dalších let udusí. Pamatujme také na mladé z různých koutů naší planety, kteří se sejdou na Světových dnech mládeže ve středoamerické Panamě. Láska ke Kristu a k církvi mají být nosnými sloupy našeho křesťanského života. Jsou-li silné a pevné, je o co se opřít. Proč se ale věnujeme mládeži zde, v Modlitbách za nejmenší? Odcituji, co jsem napsal při příležitosti předchozího Světového dne mládeže: „Když se modlíme za ochranu a úctu k počatému životu, k rodině, k handicapovaným, seniorům, nemůžeme vynechat právě mladé. Vždyť oni stojí v první linii, kdy ve škole, při startu kariéry, při výběru životního partnera, zakládání rodiny nebo rozhodování o zasvěceném životě jsou vystaveni tolika těžkostem a zmatkům dnešní doby.“

Únorový úmysl na první pohled kontrastuje s tím lednovým. Možná proto, že nevléčitelně nemocné a umírající dáváme automaticky do spojitosti se seniory. A jistě tomu tak mnohdy je. Copak ale těžce neonemocní nebo neumírá i mnoho mladších, a to včetně dětí? Neznáme dne ani hodiny, co ale víme, že nakonec to, o čem tu běží, je spása nesmrtelné duše. Věříme tomu? Velmi často se setkávám s tím, že i praktikující katolíci tváří tvář své nemoci nebo nemoci bližních se zaměří jen na úpěnlivou snahu o uzdravení. Přát, vyprošovat a usilovat o uzdravení samo o sobě je chvályhodné. Vždyť sám Pán Ježíš uzdravoval, i z mrtvých křísil. Ale dřív nebo později přeci jen práh věčnosti překročíme. Stejně jako ho překročil sám Pán Ježíš. O kolik milostí připravujeme sebe i druhé, když toto opomíjíme! Je čas žít i umírat. Je čas bojovat za uzdravení a je čas umět odevzdat

i toho nejmilovanějšího člověka do Otcovy náruče. Jestli my, co se považujeme za věřící, to neumíme, co pak ti, kteří o Bohu mají jen matné povědomí? Je skvělé, jak se v naší zemi rozvíjí paliativní péče a hospicové hnutí. Naopak stále ještě existují velké rezervy v některých zařízeních následné péče a v podpoře péče v domácím prostředí. Důležitá je změna mentality – život má smysl, i když nejsem „výkonný“ podle svých představ nebo představ dobrých. Troufám si říct, že naopak člověk nevyčísitelně nemocný či umírající může prožívat velmi smysluplné a plodné období. Čas na smíření s Bohem, s druhými i sám se sebou, síla modlitby a oběti za druhé, které nechávám na tomto břehu...

Milí Boží přátelé. Z celého srdce Vám opět po roce děkuji za modlitby, za slova podpory nebo připomínek. Teď v lednu dostáváte všichni dopis klasickou poštou spolu s kartičkou úmyslů na celý rok 2019. Ostatní dopisy můžete dostávat v elektronické podobě, přispějete tím ke snížení nákladů. Stačí poslat mail na naši adresu (kontakty viz níže). Též připomínám, že registraci v Modlitbách za nejmenší není třeba písemně obnovovat. Pokud se neodhlásíte, bude Vám registrace vždy prodloužena automaticky. Pouze těm, kdo se modlí také Duchovní adopci, přijde vždy po uplynutí devíti měsíců dotaz na obnovu.

Bratři a sestry, kéž i tento rok nad námi Pán rozjasní svou tvář a je nám milostiv!

Jiří Korda, kněz Kristův

modlitbyzanejmensi@hnutiprozivot.cz
telefon: 725 797 561

P.S.: Na Svátek svatých Mláďátek, v pátek 28. prosince 2018, se počtvrté uskutečnila Smírčí pouť za potracené děti, jejich rodiče a gynekology. Protože tento dopis vznikl dříve, o průběhu pouti budu informovat v příštím dopise. V neděli 19. května si ale již teď můžete naplánovat účast na pouti Modliteb za nejmenší na Svatém Kopečku.

Součástí tohoto dopisu je i kartička s úmysly na tento rok.